

[Gustav Pedersen.]

Omraade, hvor det drejer sig om en almindelig Forbrugsartikel, var Prisen forhøjet med 100 pCt. Jeg haaber, at det har været et sjældent Undtagelsestilfælde, men det giver i alt Fald Anledning nok til at sige, at her er der et Omraade, hvor det er nødvendigt at have Kontrol, fordi der findes en Masse Mennesker, der ikke har anden Mulighed for at faa noget at spise end at gaa paa en Restaurant.

Den højtærede Minister nævnte i Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg rejste om Udsalgsvarer, at der i nogen Grad var givet en Erstatning gennem de saakaldte Standardvarer, og jeg er godt klar over, at der i hvert Fald for denne Varetypes Vedkommende gives de daarligt stillede en Mulighed for at faa ordentlige Varer til en rimelig Betaling. Men jeg vil dog føje til, at det dækker alligevel ikke det Hul, der er kommet ved Vareknapheden, for det er ingen Hemmelighed, at der, bortset fra de Udsalg, der camouflerede en særlig Varetype, virkelig var Mulighed for, da vi havde for mange Varer, at købe Varer ogsaa under Produktionsprisen. For at nævne et tilfældigt Eksempel: Naar en Dame tidligere kunde gaa hen og købe en meget ordentlig Kjole for en 15—20 Kr., var der virkelig Mulighed for at faa afhjulpet et Savn for smaa Penge. Det var den Slags Køb, der støttede de allerdaarligst stillede i tidligere Tider. De er nu fuldstændig forsvundet. At der saa er kommet Standardvarer i Stedet, er selvfølgelig en Fordel. Men den Gruppe, der er allerhaardest ramt i vort Samfund, har samtidig mistet et af de Aandehuller, den havde, medens vi havde de mange Varer, og dermed en Mulighed for Tid efter anden at købe meget billigt. Det er der ikke noget at gøre ved — det er jeg fuldt ud klar over —, men jeg har ønsket at fremdrage dette, fordi der inden for hver Gruppe er en Tilbøjelighed til at tro, at netop denne Gruppe er den, der er haardest ramt. Jeg tror imidlertid, man skal meget langt ned, før man naar til at kunne sige, at der ikke er nogen, der er endnu værre stillet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Gustav Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Anden Næstformand (Westermann): Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu er blevet besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Priser m. v.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Alfred Andersen, Nina Andersen, Ludvig Christensen, Fr. Dalgaard, Albinus Jensen, Carl Petersen, Valdemar Sørensen, Bertel Dahlgaard, Laurits Pedersen, Himmelstrup, Inger Gautier Schmit, Prieme, Grønning og Aksel Møller.*

Anden Næstformand (Westermann): Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

I Skrivelse af 19. November d. A. anmoder Finansministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et nyt Medlem til det i Henhold til § 1 i Lov Nr. 158 af 30. Marts 1942 oprettede Revisionsraad for Kongeriget Danmarks Hypotekbank for Tiden indtil 31. Marts 1945 i Stedet for Trafikminister N. Elgaard, der ønsker at fratæde Hvervet.

I Skrivelser af Gaars Dato giver Formanden for det af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv Meddelelse om følgende Valg foretaget af Fællesudvalget:

1) Jernbaneraadet for Tiden indtil 28. Juli 1945:

Folketingsmand Edvard Sørensen og
—
Julin

i Stedet for henholdsvis afdøde fhv. Folketingsmand J. C. A. Larsen og Trafikminister N. Elgaard,

2) Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Tilsynsraad for Tiden fra 1. Januar 1943 til 31. December 1948:

Landstingsmand Stumph,
Folketingsmand Ejnar Kjær,
Landstingsmand Malchau og
Folketingsmand N. P. Andreasen,